

Revistă săptăminală a Așezămintelor culturale

Unirea Principatelor

Revoluția de la 1848, concomitent cu exprimarea revendicărilor sociale, a constituit unul din cele mai fericite prilejuri de afirmare a unității naționale a poporului român. Reprezentanții de seamă ai revoluției, în frunte cu Nicolae Bălcescu, au militat puternic pentru această idee, arătând că a sosit momentul ca poporul român, dezbinat și asuprit de vitregia veacurilor, să înceapă lupta pentru unirea tuturor provinciilor sale într-un singur stat, liber și independent. „Nu poate fi fericire fără libertate — scria Nicolae Bălcescu — nu poate fi libertate fără putere, și noi românii nu vom putea fi puternici, până când nu ne vom uni cu toții — într-unul și același corp politic... Unirea națională e sigurul nostru principiu de viață, singurul principiu de mântuire pentru noi”.

Aleași îndemnuri patriotice răsunau și din odele și marșurile poetilor Vasile Alecsandri și Andrei Muresanu.

La baza acestor constatări și îndemnuri se găsea unitatea geografică a pământului românesc, viața economică, unitatea de limbă și cultură a poporului, coeziunea puternică a originii sale comune și neîntreruptele legături între frații așezați pe ambele versante ale Carpatilor.

Stăpînirile străine au putut imbucătăți în mod temporar, prin forțe materiale superioare, teritoriul patriei, dar n-au putut răpi niciodată poporului român conștiința unității sale și a drepturilor la libertate și independență sa. Iată de ce, îndată ce puterea acestor stăpîniri — în urma războiului din Crimeea — a început a slăbi, cei mai buni fii ai neamului, sprijiniți de masele populare, au intensificat lupta pentru eliberarea socială a poporului român și pentru realizarea unității sale naționale.

În 1857, după Congresul de pace de la Paris, au fost convocate atât în Moldova cât și în Muntenia Adunările ad-hoc, pentru ca, prin intermediul lor, poporul român să-și concretizeze revendicările sale politice și să se pronunțe asupra marelui deziderat îmbrățișat de revoluționarii de la 1848: **Unirea**.

Cu toate silacile și cu toată opera de corupție întreprinsă de Turcia și Austria, ambele adunări — deși rezultatele celei din Moldova au fost la început falsificate — s-au pronunțat pentru imediata unire a Moldovei cu Țara Românească și pentru un singur domn. Deputații țărani, în frunte cu Moș Ion Roată și Tănase Constantin, propun, totodată, și o largă reformă agrară.

Eminenții patrioți ai timpului, M. Kogălniceanu, C. A. Rosetti, V. Alecsandri, D. Bolintineanu, C. Negri, Vasile Boerescu și alții, reprezentind voința maselor populare și sprijiniți direct de către acestea, au făcut însă din problema unirii o acțiune internă și au ales un singur domn în persoana lui A. I. Cuza în care au văzut întruchipată atât iubirea de patrie cât și dragostea fierbinte pentru poporul muncitor.

Alexandru Ioan Cuza, ales domn al Moldovei la 5 ianuarie 1859, a fost ales la 24 ianuarie 1859 și

(Continuare în pag. 4-5)

C. Popp de Szathmari
ALEXANDRU IOAN I (Lifografie)

Cîntec de Unire

Ion Bănuță

Din iubire veche ai zburcniț, Unire, —
inimile dace și romane-n jar,
peste timpuri negre pline de amar,
s-au topit în aspră, vastă innoire.

Din zăpezi Carpații au răsfrint cununi,
Dunărea adună tot argintu-n vad
visul se anină într-un dor nomad
și răsfiră-n lupte umbre de străbuni.

Au suit Românii flamuri în Cetate
Sarmisegetuza e un semn de lavă
și ridică-n steaguri noul imn de slavă
și-l duc în văzduhuri neamurile toate.

Socialismu-i astăzi cîntec de Unire
și Ștefan, Bălcescu, prin noi dau porunci,
să răsfrîngem horă de omenie-n lunci,
patriei să-i ducem chipu-n nemurire.

■ ■ ■ ■ ■
ÎN PAG. 4-5:

„UNIREA E ACTUL
ENERGIC AL ÎNTREGII
NAȚIUNI ROMÂNE”

- Discursul
lui M. Kogălniceanu
- În fața
deputaților pontazi

Manifestări culturale interesante

Prin citeva comune din raionul Balș

ÎN LUMINA DOCUMENTELOR PLENAREI

Deosebitul interes cu care au fost dezbătute în toate comunele documentele Plenarei C.C. al P.C.R. din 11-12 noiembrie 1965, i-a stimulat pe activiștii culturali din raionul Balș la organizarea unor manifestări pe problemele de muncă specifice cooperativelor agricole din comunele aflate în cuprinsul raionului. Pentru punerea în discuție a acestor teme s-au căutat forme care să permită dezbaterile cu mai multă adâncitate, participarea cât mai directă a oamenilor.

SERI DE CALCUL. În acest an se va trece pentru prima dată în comuna Găvănești la executarea lucrărilor pentru irigații. Pentru început se vor iriga 30 ha în cultura porumbului. Ce va reprezenta această acțiune pentru sporirea recoltei a reeșit cu prile-

jul unei serii de calcul ținută la căminul cultural de inginerul agronom Nicu Pleșa. Arătând însemnătatea folosirii apei din piriul Gemărtăului și captarea izvoarelor din „smircuri” în trei bazine de acumulare, vorbitorul a demonstrat la tablă ce sporuri de producție se vor obține. În sprijinul demonstrației cifrice, care prezenta un tablou apropiat, au fost date și exemple concrete, privind experiența în acest domeniu a unor cooperative agricole din raionul Calafat. Acțiunea căminului cultural a fost urmată și susținută de către bibliotecă prin prezentarea unei broșuri despre irigații.

La numai citeva zile după ce ziarele au publicat raportul tovarășului Nicolae Ceaușescu la Plenara C.C. al P.C.R. din noiembrie trecut, în care se

spune, printre altele, că: „În stadiul actual de dezvoltare economică și organizatorică a cooperativelor agricole este necesar și pe deplin posibil să se generalizeze, alături de retribuirea de bază după zile-muncă, sistemul retribuției suplimentare, atât în cultura plantelor cât și în creșterea animalelor”, la căminul cultural din Morunglav a avut loc o seară de calcul pe această temă. Pentru cooperatorii din această comună era de altfel o problemă „la ordinea zilei” deoarece aici, retribuția suplimentară s-a aplicat pentru prima dată în anul trecut și numai la una din brigăzile de cimp și la brigada pomivitică. Inginerul Ion Logofetică, a arătat, cu exemple concludente, avantajele extinderii și la alte brigăzi a acestui sistem de retribuire.

Utilitatea acestei manifestări, interesul pe care l-a stârnit în rândurile celor prezenți în sală, s-a vădit și prin întrebările puse de Vasile Bojin, Ștefan Preduță, Ilie Pelinaru și alții, care au dorit să afle amănunte în legătură cu modul în care se face pontarea, cu respectarea normativului etc.

SERI DE ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI. În urmă cu

citeva zile sala căminului cultural din Găvănești era din nou plină. De obicei la manifestările căminului ia parte, cu precădere, tineretul. Prezența de această dată a numeroși oameni în etate era explicabilă: afișele anunțaseră ca temă a serii de întrebări și răspunsuri proiectul de statut al Casei de pensii al membrilor cooperativelor agricole de producție. Oamenii au primit lămuriri în legătură cu formarea fondului de pensii, drepturile și îndatoririle membrilor casei de pensii etc. Oportunitatea cu care s-a organizat această manifestare dovedește o dată în plus, prezența în actualitate a căminului cultural din Găvănești.

Și la Morunglav seriile de întrebări și răspunsuri s-au dovedit a fi atractive tocmai datorită importanței temelor puse în discuție. Mărturie a succesului este și ultima seară de acest fel organizată la sectorul zootehnic și care a adus în discuție probleme specifice muncii îngrijitorilor de animale.

CONCURS „CINE ȘTIE, CÎȘTIGĂ”. La sectorul zootehnic al cooperativei agricole din Găvănești, se observa o fluctuație a îngrijitorilor. Această instabilitate, despre care s-a discutat îndelung în

consiliul de conducere, l-a decis pe directorul căminului cultural, Petre Stănică să intervină. Firește că în legătură cu acestea se puteau ține conferințe lămuritoare, dar a fost preferată o acțiune poate ceva mai greu de realizat dar cu atât mai atractivă, deci mai eficientă. S-a inițiat o manifestare tinerească (majoritatea lucrătorilor din sectorul zootehnic sint tineri) care să demonstreze că cei cu o practică mai îndelungată posedă un bagaj mai mare de cunoștințe de specialitate. Concursul a adus pe scenă, sub tirul întrebărilor medicului veterinar Constantin Bold, 12 tineri. Nu întâmplător pe primul loc s-a clasat Aurora Anghelescu, care lucrează în zootehnie de opt ani. Atât răspunsurile ei cât și ale lui Constantin Crețu și Ioana Bănică, au dovedit o temeinică cunoaștere a meseriei.

Manifestările culturale amintite dovedesc, o dată în plus, că o formă interesantă este pusă în valoare numai de calitatea conținutului. Iar atunci când acesta tratează aspecte ale vieții în cooperativa agricolă de producție, plăcătul și utilul se împletesc în mod cât se poate de armonios.

Urmărind activitatea citorva bibliotecii din raionul Balș, putem spune că se organizează suficiente acțiuni cu cartea. Important este însă nu numai numărul și conținutul și forma lor. Or, din păcate, din arsenalul de forme de activitate existent sînt folosite, în majoritatea cazurilor, numai prezentări și recenzii. Pînă și la Joile tineretului, care prin excelență ar trebui să fie pline de... tinerețe. S-a încetățenit obiceiul ca simpla recenzie să țină locul unor dezbateri vii în jurul unui erou sau a unei probleme ridicate de o carte. Nu era oare nimerit volumul *Prietenie, dragoste, căsătorie* — în legătură cu care s-a ținut o prezentare la o Joie a tineretului din comuna Șopîrlița — pentru asemenea discuții?

E drept că se încearcă și formule mai atractive pentru aceste recenzii. În multe locuri se obișnuiește să se țină prezentările de cărți înainte de începerea spectacolului la cinematograful sătesc. Ceea ce nu e contraindicat. Dar este cu atât mai meritoriu atunci cînd nu se scapă prilejul de a se prezenta o lucrare care are cât mai multe conținuturi cu filmul respectiv. Recenziile romanelor

FORME VARIATE

Neamul Șoimăreștilor de M. Sadoveanu, și *Vii și morți* de C. Simonov făcute de Georgeta Păun, bibliotecară în comuna Șopîrlița, au contribuit la explicarea filmelor, stîrnind și interesul spectatorilor pentru lecturarea lucrărilor literare care au stat la baza peliculelor cu același nume. Tot în legătură cu recenzii, trebuie subliniat faptul că atât la Șopîrlița cât și la Pielești ele sînt deseori susținute de cititori frunțași ca Maria Militaru, Gheorghe Olteanu și alții.

Toate acestea își au, fără îndoială, importanța lor, însă realitatea dovedește că se pot organiza manifestări mai complexe, mai atractive, mai pline de substanță, cu o mai accentu-

ată înfrîurire asupra unor cititori destul de receptivi, de altfel. (Poezia e la mare cinste în fișele de cititori ale bibliotecilor amintite). Nu este întâmplător faptul că, discutînd cu mai mulți cititori din comuna Pielești, ei au amintit în primul rînd montajele literare, lecturile dramatizate, seriile literare, adică tocmai acele manifestări care, pe de o parte le-au oferit o privire mai largă asupra autorului sau temei propuse, iar pe de altă parte, prin forma lor de prezentare, s-au dovedit a fi mai plăcute decît obișnuita recenzie. Așa au fost seriile închinete operei lui Tudor Arghezi și V. Em. Galan la biblioteca din Pielești, operei lui Mihai Eminescu la Șopîrlița sau lectura dramatizată din I.L. Caragiale, realizată de bibliotecara Elena Ionescu cu ajutorul actorilor amatori din Pielești. Concursul ghicitoare *George Coșbuc poet al țărînimii* a atras nu numai un însemnat număr de participanți și spectatori ci și mulți cititori noi în fișele bibliotecii din comuna Greci. Montajele intitulate *Poezia insurecției. Comunistul, Avîntul României Socialiste*, în care vers și cînt s-au îmbinat într-un tot armonios, au prilejuit cu regularitate „săli pline”, fiind în continuare cerute de către sătenii.

Mult solicitat de către sătenii din Pielești este și un alt gen de manifestare: De vorbă cu eroii cărților. Cooperatorii Tudor Floreșteanu și Constantin Stroe își amintesc cu plăcere de „convorbirea” cu eroii din *Cordovanii* de I. Lăncrănjan. Spre regretul lor însă, o astfel de manifestare nu a mai fost organizată din 1964.

Venind în întîmpinarea dorințelor cititorilor și realizînd în legătură cu cărțile, manifestări complexe și cât mai puțin stereotipe, numărul participanților la acțiunile bibliotecilor va fi cu mult mai mare.

CĂLĂTORIE ȘI PE HARTĂ

Pe scena căminului din Găvănești, în fața unei hărți, cineva dă explicații în legătură cu construcția complexului hidroenergetic de la Porțile de Fier. Vă închipuiți poate că e vorba de o călătorie pe hartă. Asta și este, dar într-o formă cu totul inedită. Călătoria pe hartă o fac numai o parte dintre spectatori, alții au făcut-o într-adevăr. Cel care a luat locul obiș-

nuitului profesor de geografie prezent la asemenea manifestări este Ion Mustață — președintele cooperativei agricole. Nu cu mult înainte el vizitase împreună cu un grup de cooperatori, locul unde se va înălța marele baraj de pe Dunăre. Impresiile de călătorie le împărtășește acum celor aflați în sala căminului cultural. După ce își termină interesanta expunere, locul din fața hărții este luat de Maria Rădulescu, brigadieră în cooperativa agricolă. Ea a fost plecată cu un alt grup spre pitoreștile locuri din nordul Olteniei.

Sînt fără îndoială mult mai atractive aceste călătorii pe hartă care sînt inspirate din viața și peisagiile patriei și nu de manualul de geografie.

OPINII

Într-o comună cu o bună activitate culturală cum este Găvăneștiul, ne-am adresat citorva oameni pentru a afla ce acțiuni consideră necesar să se mai organizeze la cămin. **NICU PLEȘA** — inginer agronom: *În continuarea manifestărilor culturale axate pe problema irigațiilor se mai pot face serii de întrebări și răspunsuri. Și brigada artistică de agitație și-ar putea spune cuvîntul. Ar fi potrivită o seară tematică în legătură cu lucrările de terasare ce se efectuează în raza comunei noastre*

MIRCEA PRETORIAN — cooperator agricol: *Brigada artistică de agitație are la dispoziție subiecte pe care nu le folosește. Spunea tovarășul inginer despre irigații. Eu aș mai adăuga ca o temă amenajarea drumurilor și în general, înfrumusețarea comunei.*

MATEI MARDALOESCU — profesor: *Pentru lărgirea orizontului cultural al sătenilor, propun să se organizeze periodic la cămin serii de experiențe științifice. Pentru aceasta ar fi bine să se apeleze la laboratorul școlii. De ce nu s-ar putea ca o seară pe săptămîină să fie dedicată științei? Oamenii vor afla cu acest prilej despre cele mai recente cerceri în diferite domenii ale științei și vor asista la experiențe.*

PAGINA REDACTATA
de A. Croitoru și V. Dumbravă

CE PĂRERE AVEȚI?

De vorbă cu crescătorii de animale

Case noi în comuna Ibănești, regiunea Maramureș

La cooperativa agricolă din Vinători-Tr. Măgurele, sînt în sectorul zootehnic 20 de lucrători. Nu seamănă, cum e și firesc, unul cu altul, nici ca fel de a fi, nici ca fel de a munci. Cert este însă că din cei 20, mai bine de jumătate depășesc planul, doi din ei nu-l realizează, iar restul, cum se exprimă Gheorghe Scobici, brigadierul zootehnic, sînt „pe plan”.

Sectorul zootehnic e un sector de nădejde. El aduce a treia parte din venitul global și ar putea aduce și mai mult dacă...

„Dacă — reia tot Scobici — ponderea vacilor cu lapte raportată la efectivul taurinelor ar fi mai mare. Din punct de vedere economic, vacile sînt cele care-și plătesc consumul și dau și peste. O să se spună că și boii de muncă își plătesc într-un fel hrana. Da, dar numai o parte a anului, în lunile de vîrf. În rest... stau și rumegă”.

Observăm contrariați că judecata asta o face chiar el, brigadierul, și-l întrebăm de ce n-a și acționat ca atare

— N-a existat o preocupare din partea întregului consiliu. Acum reținem produși valoroși, adică îi separăm și-i îngrijim cu atenție. Ei sînt dați pe mina celor mai buni îngrijitori. În curînd un nou lot de juninci va intra în lactație. Cu aceasta, numărul de vaci cu lapte va ajunge la 265 din totalul de 680 de capete taurine. E un pas dar e încă puțin. Cînd vacile vor deține jumătate din efectiv, putem vorbi de rentabilitate sporită și de câștig suplimentar ca atare.

Ștefan Anghel, pe care-l cunoaștem puțin mai tîrziu, se miră de întrebare.

— Păi ce să vă spun eu? (Nu a fost deprins să i se ceară părerea).

— Eu mulg vacile, predau laptele și primesc zilele-muncă ce mi se cuvin.

— Cum a fost cu lotul matală de bălțate? Ii zădărește cineva.

— Animalele pe care le am în grijă provin de la G.A.S., unde au fost deprinse cu un anumit regim. Mă temeam că schimbarea n-o să le priască, c-o să scadă producția. Și fiindcă știam că vacile au schimbat un loc cu altul, am făcut tot ce am putut ca ele să nu simtă diferența

și să nu „cadă” producția. Încă de la pășunat le-am asigurat o dezvoltare bună. Umblam cu ele de colo-colo, fără odihnă, căutînd iarba cea mai grasă. Acum la grajd trebuie să fi cu ochii în patru la toate. Într-o zi cei din echipa de furaje ne-au trimis coceni netocați și nesaramurați. Jumătate din nutreț s-a pierdut la iesle fiindcă animalul are și el o bișnuința lui. Am urmărit dinadins producția din ziua aceea și am văzut că scăzuse. O spun să știe asta și cei din echipa de furaje. La noi în grajd există într-ajutorare. Cînd unul lipsește, ceilalți îi țin locul, așa că nu se cunoaște. (Exemplifică cu el). Am fost bolnav o săptămînă și am lăsat lotul pe mina lui Tudor Bleau. Am găsit la înapoiere aceeași producție. Tudor Bleau mi le-a îngrijit ca pe-ale lui. Da' nu-i așa peste tot. La grajdul nr. 2 nu se într-ajutorează. Nici n-au cum. Mircea Traian bea și lipsește, iar Popa Stan e și neprinceput și leneș.

— Multe ai avut să ne spui, nea Ștefane — remarcăm. — Păcat că n-ai fost întrebăat mai demult. Iți mulțumim.

„Și ne grăbim spre grajdul nr.2. E de neînchipuit cîtă deosebire între unii și alții. Aici animalele n-au așternut curat, îngrijitorii au aruncat vitelor coceni uscați. Răul pornește de la șeful de grajd, Țințu Constantin, care toată vara și-a trimis aici nevasta în locul lui și el a stat mai mult acasă. Lipsit de prestigiu, nu mai poate pretinde de la alții. Așa se face că Mircea Traian e cu 1200 litri sub plan, iar Popa Stan cu 800 litri. În toate celelalte grajduri producția e urmărită pe grafice. La grajdul nr. 2 așa ceva nu există fiindcă le-a luat vîntul. Brigadierul Scobici face o socoteală și arată că numai din cauza lui Traian și Popa se pierd lunar 3500 lei reprezentînd contravaloarea producției de lapte nerealizată. — Noroc că una peste alta, cooperativa ajunge cu producția la zi — se consolează Scobici.

— Da' de ce adică una peste alta? sare Anghel. — Ei nu sînt cooperatori, n-au răspundere, nu-i doare? Am scris cu litere de-o șchioapă aici dreapta indignare a lui Anghel, care se ridică împotriva unei atitudini și a unui stil de muncă acuzate de toți cooperatorii harnici.

Consiliul de conducere meditează acum la înlocuirea lui Țințu.

Aici am vorbit noi în locul lui, fiindcă atunci cînd i-am cerut părerea a spus că... „n-are nici o părere”. Nici nu e de mirare.

Steluș Boască e cel mai tînăr dintre îngrijitori. — „Pînă mai ieri — spune — am avut în îngrijire un lot de juninci. Le-am adus pînă la perioada de lactație, mi-au fost lăsate în continuare și cu asta am devenit și eu mulgător. Animalele au nevoie acum de o altă furajare, alt program de grajd, ca să nu mai vorbesc de tehnica mulsului. Primesc sfaturi de la cei mai vechi și îmi sînt de folos. Mi-ar trebui însă cărți”.

În timp ce Steluș n-are ce să citească, în casa-laborator, la 50 de metri de aici, sînt teancuri de broșuri zootehnice. Iată și titlurile: „Recomandări pentru creșterea animalelor”, „Sfaturi privind folosirea rațională a furajelor”. Am zice că numai o mină să întinzi și poți lua cărțile de aici să le dai celor care

au nevoie de ele, îngrijitorii. De ce inginerul agronom nu le dă acest mic ajutor?

„Înceiem aceste însemnări cu re-marca lui Alexe Țugui, mulgător fruntaș. (De la mijlocul lui octombrie a predat întreaga cantitate de lapte pe anul acesta).

— „La lotul din capul grajdului lucrează Ion Dușcă. E cu 2300 litri sub plan. Și doar condițiile sînt aceleași ca la ceilalți. Ne deosebește, se vede, felul cum le îngrijim. Dușcă se străduiește, dar îi mai trebuie pricepere. Cred că bine ar fi dacă am fi toți la fel. (La fel de buni — n.r.). Conducerea cooperativei agricole ar trebui să organizeze schimburi de experiență, să-i pună pe frunțași să spună cum muncesc. Că noi de aici, de pildă, nu știm ce fac cei de la grajdul vecin”.

E o problemă care „arde” într-adevăr.

Dumneavoastră, cei din consiliul de conducere, ce părere aveți?

V. TOSO

O bună bază de plecare

În proiectul de Statut al cooperativei agricole de producție, cooperatorii noștri văd sinteza realizărilor de pînă acum și totodată un îndreptar de preț pentru anii care vin. În ultimii trei ani, curba valorii zilei-muncă a urcat continuu. Înseamnă că ne folosim bine resursele, că le valorificăm cum trebuie; înseamnă, alt fel spus, că ne aflăm pe un drum bun.

Care sînt aceste rezerve? Prima — ca peste tot — o constituie pămîntul. Sîntem, prin așezare, în zonă de deal. O bună suprafață e în pantă și supusă eroziunilor. După amenajarea ei am plantat-o cu vii. Firește nu întreaga suprafață fiindcă mai avem de furcă pe încă 30 ha. Am spus cred bine că „avem de furcă”, fiindcă lucrul aici e foarte anevoios. El cere o mare participare de brațe și de voință din partea cooperativelor. Sînt pante unde „roca mamă” se află la suprafața pămîntului. Încă în primele luni ale anului vom ataca coastele calcaroase din partea de nord. Desfundatul acestui teren calcaros costă și timp și bani. O bună parte din investițiile pentru anul viitor se vor consuma ca atare aici. Dar un hectar de vii de pe terenurile în pantă produce anual 6 tone de struguri. Și producția de struguri poate fi în mod curent de 9 tone. Acesta este unul din țelurile noastre apropiate. Permanentizarea unor producții mari în cîmp și în pomi-viticultură e un obiectiv al anului curent. Afirm aceasta în calitate de președinte iar în cea de inginer agronom spun că lucrul acesta e realizabil dacă se vor permanentiza parametrii unor producții înalte. Pe lingă cei cunoscuți, cum sînt fertilizarea solului și soierile productive, amintesc unul care ne este specific nou: ameliorarea terenurilor. O bună parte din pro-

ducție ne-au dijmuț-o multă vreme cele două torente care străbat perimetrul cooperativei agricole pe o lungime de 7 km. Ele dăunează însă prin efectele lor unei suprafețe mult mai mari, care intră în raza cooperativei agricole din Vintileanca, Breaza și Greceanca. Proiectul noului Statut al C.A.P. ne deschide calea cooperării la desăvîrșirea acestei mari acțiuni de acum începută.

În anul acesta se vor aplica măsurile pentru ridicarea productivității în sectorul zootehnic și mărirea rentabilității acestuia. Selecția, o furajare bogată în unități nutritive, calificarea îngrijitorilor, sînt domeniile în care va trebui să acționăm. Sectorul zootehnic va aduce în urma acestor măsuri nu 30 la sută din venitul global ca pînă acum, ci jumătate. Vom desfășura în continuare defrișarea lăstărișului din pășuni. Suprafețele cu o producție slabă de iarbă vor lua, — după desfundarea lor, — aspectul plantațiilor de pomi fructiferi și salcîmi (pentru spalieri și material lemnos necesar construcțiilor).

Mai proiectăm — între altele — să realizăm în viitorul apropiat o creștere a răspunderii fiecăruia dintre noi pentru calitatea lucrului făcut. Tîndem spre o muncă colectivă, eficientă și operativă a consiliului de conducere, spre ridicarea nivelului dezbaterilor în adunările generale ale cooperativelor, așa cum bine o arată proiectul noului statut, minunat îndreptar și bază de plecare pentru anul 1966 și următorii.

Ing. agr. DUMITRU
BOBELEAC

președinte al cooperativei
agricole de producție Pietroasele,
raionul Mizil

Cooperativa agricolă de producție din comuna Independența, regiunea Galați. Aspect de la cursul pentru cultura plantelor.

„UNIREA E ACTUL ENERGIC AL

O parte a grupului de deputați pontazi din Adunarea ad-hoc a Moldovei — 1857.

UNIREA PRINCIPATELOR

(Urmare din pag. 1)

domn al Țării Românești, pecetluind prin alegerea sa unirea între cele două țări surori care, începând din 1862, vor purta un singur nume: România.

Unirea Principatelor a fost consecința firească a unui îndelungat proces istoric, lupta pentru unire desfășurându-se paralel cu dezvoltarea relațiilor capitaliste și cu transformarea națiunii române într-o națiune politică. Dezvoltarea capitalismului, care în toate țările a fost însoțită de mișcări naționale, a fost determinantă, conform învățăturii marxist-leniniste, pentru realizarea politică a „comunității statornice, constituită istoricește, de limbă, de teritoriu, de viață economică și de conștiință colectivă exprimată în comunitatea culturală”, punându-se astfel bazele statului național român.

Fără a ignora condițiile externe care au făcut posibilă Unirea Principatelor, se impune să constatăm că Unirea a fost realizată prin mijloace interne, la baza ei aflându-se patriotismul și forța de neînving a maselor populare și a luptătorilor unioniști. Alegerea lui Alexandru Ioan Cuza a fost un act revoluționar al maselor, iar obținerea confirmării sale ca domn al ambelor țări și recunoașterea definitivă a Unirii Principatelor un merit incontestabil al diplomației române.

În Unire și în reprezentanții ei, masele populare au văzut o garanție a împlinirii reformelor cerute de necesitățile dezvoltării economice, politice și culturale a poporului român.

Domnul Unirii a fost astfel și domnul reformelor susținute de N. Bălcescu la 1848, și în primul rînd, prin lovitura de stat de la 2/14 mai 1864, al desființării serbiei și improprietății parțiale a țăranilor.

Sub domnia lui Cuza, cu sprijinul prețios al lui Kogălniceanu, s-a destituit serbia, s-a făcut improprietarea parțială a țăranilor, s-au înfăptuit secularizarea averilor mînaștireshti, lărgirea dreptului de vot, introducerea învățămîntului primar obligatoriu, înființarea universităților din Iași (1860) și București (1864), punându-se bazele statului dorit și realizat prin voința poporului.

Iubit și susținut de popor, Cuza a fost urit însă de către marea boierime și burghezie care, la 11 februarie 1866, printr-o „lovitură desonorantă”, cum avea să scrie mai târziu N. Iorga, a pus capăt fecundei și strălucitei sale domnii.

Veacul care s-a scurs de atunci n-a făcut însă decît să aureoleze și mai mult chipul măreț al lui Cuza, și să facă din el — pentru toți românii — un simbol al luptei pentru unitatea națională și pentru progresul social

VASILE NETEA
cercetător
la Institutul de istorie
al Academiei
Republicii Socialiste România

Cine a făcut Unirea

„Unirea, domnilor, eu nu recunosc nimă-nui dreptul să zică că e actul său individual, proprietatea sa exclusivă: unirea e actul energic al întregii națiuni române“.

(Fragment dintr-o cuvîntare a lui Mihail Kogălniceanu — februarie 1863.)

Ce așteptau țăranii de la Unire

„Pe viitorime, săteanul să fie și el pus în rîndul oamenilor, să nu mai fie ca pînă acum asemănat cu dobitoacele... Toate beilicurile, scrise și nescrise în legi, toate havalele, precum și birul pe cap, să fie pentru totdeauna oborite... Apoi suspinul, durerea noastră de toate zilele, dorința cea mai mare... este căderea boerescului... să nu mai fim ai nimă-nui, să fim numai ai țării și să avem și noi o țeară“.

(Fragment din propunerea deputaților pontazi în Divanul ad-hoc al Moldovei — 1857.)

„Cerem un guvern constituțional cu o singură Adunare obștească largă, alcătuită de înfățișători luați din toate stările de oameni ai țării, care să aibă dreptul să infățișeze toate păsurile și trebuințele a tot poporul român“.

(Din cuvîntul deputatului sătean Gheorghită Lupescu restit în Divanul ad-hoc al Țării Românești — 1857.)

La legi nouă,
om nou —

DISCURSUL LUI

M. KOGĂLNICEANU

la alegerea de
5 ianuarie 1859
a lui
Alexandru Ioan Cuza

După una sută cincizeci și patru ani de dureri, de umiliri și de degradare națională, Moldova a reintrat în vechiul său drept, ...dreptul de a-și alege pre capul său, pre domnul.

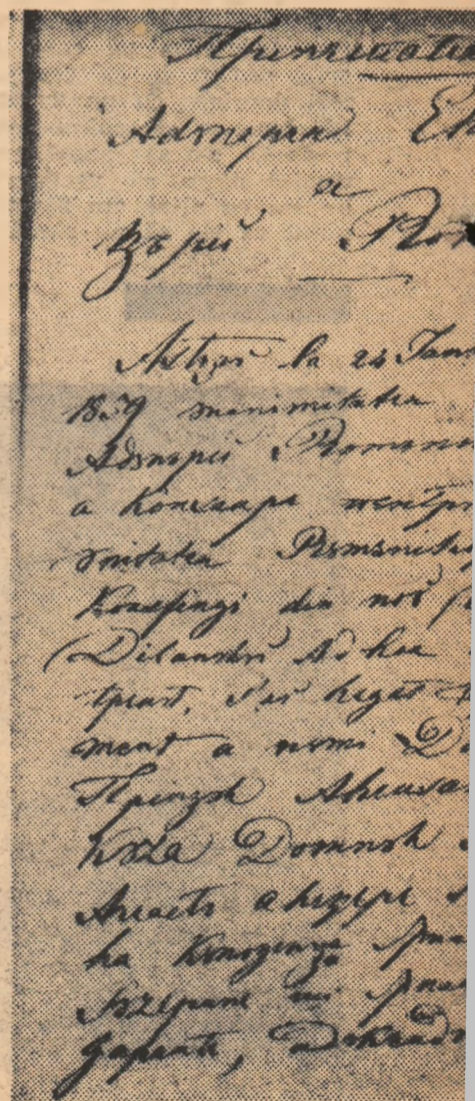
Prin înălțarea Ta pe tronul lui Ștefan cel Mare, s-a reinălțat însăși naționalitatea română. Alegîndu-te de capul său, neamul nostru a voit să împlinească o veche datorie către familia Ta, a voit să răsplătească singele strămoșilor Tăi, vărsat pentru libertățile publice. Alegîndu-te pre tine domn al țării noastre, noi am vroit să arătăm lumii aceea ce toată țara dorește: legi nouă, om nou.

O, Doamne; mare și frumoasă îți este misiia! Constituția din 7 (19) august însemnează o epocă nouă și Măria Ta ești chemat să o deschizi! Fii dar cel al epocii; fă ca legea să înlocuiască arbitriul; fă ca legea să fie tare, iară Măria Ta, ca domn, fii bun, fii blind, fii bun mai ales pentru acei pentru care mai toți domnii trecuți au fost nepăsători sau răi.

Nu uita că dacă cincizeci de deputate-am ales domn, însă ai să domnești peste două milioane de oameni!

Fă dar ca domnia Ta să fie cu tot de pace și de dreptate, împacă patimile și urile dintre noi și reintrodu în locul nostru strămoșeasca frăție.

Fii simplu, Măria Ta, fii bun, domn celătean; urechea Ta fie purur deschisă la adevăr și închisă la mîciună și lingușire.

Hotărîrea adunării electe
din 24 ianuarie 1859
Alexandru

INTREGII NAȚIUNI ROMÂNE

Unirea
Principatelor
în poezia
timpului

DIN
HORA UNIRII

„Hai să dăm mină cu mină
Cei cu inima română,
Să-nvirtim hora frăției
Pe pământul României.

Unde-i unul, nu-i putere
La nevoi și la durere.
Unde-s doi, puterea crește
Și dușmanul nu sporește!...”

V. ALECSANDRI

CÎNTEC POPULAR
DESPRE UNIRE

Astăzi sintem împreună
Toți cu inima română
Azi, în sinul României
Toți cîntăm hora frăției.

Azi, unirea intră în țară,
Neunirea iese afară,
Și între noi nu mai rămîne
Decît flori și fapte bune.

Azi, vecinul, moldoveanul,
Cîntă în brațe cu munteanul
Și în lacrimi de iubire
Cîntă numai de unire.

Azi, se simt mai cu putere,
Dintre toți sfiala pierе;
Unde-s doi într-o unire
Pășese tot spre fericire.

Au trecut, din vremea cînd umblam
la școală, mai bine de 60 de ani.
Sîntem acum la 107 ani de la U-
nire. Și totuși, de ziua aceasta:
24 ianuarie, simt aceeași bucurie plină
de candoare și entuziasm ca în copilă-
rie. Parcă eu însumi aș fi trăit-o a-
tunci și aș fi jucat, stingaci și voiniceș-
te, Hora Unirii în Piața Unirii din Iași,
iar cuvintele și cîntecul îl știu și-l știe
tot poporul, ca atunci: „Hai să dăm
mină cu mină...”.

Poate fiindcă în acei ani, Iașul purta
și supranumele de Orașul Unirii.

Amintirile și sentimentul meu se
leagă nedespărțit de câteva imagini pe
care nu pot să le uit. Cu toate că nu
am nici pic de îndeminare la desen, am
impresia că aș putea face chipul min-
dru al lui Alexandru Ioan Cuza, fără de
greș, după cum aș putea reconstitui, ca
într-un clișeu tras acum, fotografia
micului grup de deputați pontași din
Adunarea ad-hoc a Moldovei.

Crimpeiiu acesta de fotografie mi se
pare a cuprinde întreaga semnificație
și adevărul întreg al Unirii. Ea a fost
concepută și înfăptuită de popor. Este
în imagini ilustrarea adevărului etern,
consfințit și la 23 August 1944, că is-
toria se face de popor. Și iată, în foto-
grafie nu numai simbolul poporului, ci
o parte din el, o solie a lui. Privind în-
delung și studiind chipurile celor șase,
un psiholog-sociolog inteligent, chiar
fără prea multă știință și teorie, ar
putea reconstitui tot complexul de stări
și sentimente care au insuflat de popor
întreg, care l-au cuprins pînă la
unu, pentru Unire, ca pentru implini-
rea unei întîmplări hotărîtoare, nu
doar numai pentru fiecare suflet de om
și pentru toți laolaltă, ci și pentru co-
pii și copiii copiilor lor în vecii timpu-
lui. Este în dirzenia și în hotărîrea țî-
nutei lor simple dar atît de demne,
prefața hotărîrii poporului, care a re-
alizat marele act-frate de la 23 August
1944. Se poate citi ușor, pe înfățișarea
lor, asemuirea sau identitatea cu șase
țărani cooperatori de astăzi, dintre acei
care ar purta pe piept, pe locul inimii,
steaua de aur a titlului de Erou al
Muncii Socialiste.

Mi-e cu neputință astfel să separ
actul de la 24 ianuarie 1859 de actul de
la 23 August 1944, cu toate că, după cel
dintîi, mirșava coaliție burghezo-moșie-
rească a izbutit să ocolească darea li-
bertăților și realizarea reformei agra-
re, iar cel de-al doilea a fost începutul
statornicirii poporului stăpin pe pămîntul
său și pe soarta sa.

Nici radio nu era pe-atunci, nici cine
știe ce presă care să-i mobilizeze. Nă-
zuințele lor inventaseră, cu mult ina-

ÎN FAȚA DEPUTAȚILOR PONTAȘI

întea științei, comunicarea fără fir, prin
sistemul tainic al undelor sufletești.

La Iași, poporul a făcut zid pentru
unire, din umerii strînși laolaltă, iar la
București cerc de oțel în jurul dealu-
lui Mitropoliei, unde în divan, unii bo-
ieri trăgeau sforicele de mătasă cu ca-
nafuri de aur, tinjind după caftane tur-
cești.

Hora acestei uniri am jucat-o și eu
în fiecare an cît am fost în clasele de
liceu, ba chiar și pe urmă, din pură
voie bună și solidarizare cu strămoșii.
Dar în acea vreme, poate că m-am

prins cu brațele întinse sau pe după gît,
cu alți oameni, mai în vîrstă, care ju-
caseră Hora Unirii, cea dintîi, din acel
an 1859. Vor fi avut, la acel timp al co-
pilăriei mele, poate vreo 60 de ani, de-
aceea pentru mine stăruie, nu știu cum,
că am trăit actul Unirii cu adevărat și
că nu este doar amintirea unui eveni-
ment sacru din istoria patriei mele. Că
l-am trăit, așa cum am trăit ziua de 23
August 1944, și cum am trăit ședința so-
lemnă a Marii Adunări Naționale din
aprilie 1962, cînd s-a proclamat înche-
ierea cooperativizării agriculturii în
țara întregă.

Port, așadar, în mine, sentimentul u-
nei înlănțurii istorice a celor mai mari
evenimente pe care le-a înfăptuit po-
porul.

Toate au însemnat, în geografia
și în istoria țării noastre, victorii succe-
sive, cîștigate de un popor hotărît în
lupta lui pentru eliberarea deplină, din
afară și dinăuntru.

Actul Unirii a consfințit și dat formă
legală internațională unei unități preex-
istente, de neam, de limbă, de năzu-
ințe, de origine strămoșească.

DEMOSTENE BOTEZ

D. STOICA: Moș Ion Roată și Cuza
(Muzeul Militar — București)

Mărturii

● **PROBABIL** că cititorii lui „Kolokol” au citit cu simpatie manifes-
tul lui Cuza despre eliberarea țăranilor. Cînd miniștrii discutau la Bucu-
rești legea, a apărut o broșură care dezbătea problema proprietății funciare,
individuale și obștești. Noi am primit această broșură împreună cu o scriso-
are. Autorul ne-a dedicat-o. Acceptăm cu o sinceră și frățească recunoștință
acest semn de simpatie, față de principiile pe care le-am propovăduit întreaga
viață. (A. G. HERZEN).

● **ÎNTREGUL** Occident este mișcat de soarta voastră... Dorințele
voastre, nevoile voastre, drepturile voastre fac de-acum înainte parte din
dorințele, nevoile, drepturile societății europene. (EDGAR QUINET).

● **AVEȚI** alături de voi, și sub picioarele voastre, izvoare vii. Nu
invidiați bătrînele popoare, ci priviți-l pe al vostru.
Cu cît veți săpa mai adînc, cu atît viața va fișni mai puternic. (JULES
MICHELET).

Textul original autograf
al Jurământului depus
de Cuza-Vodă
ca domnitor al Moldovei.

Textul jurământului depus de Cuza-Vodă
ca domnitor al Moldovei

AȘTILEANU MIHAI
muncitor I.P. Cluj : Com-
poziție (premiul I).

Linii, forme, culori!

În București ne-am obișnuit să ne întâlnim periodic cu artiștii amatori din întreaga țară cu ocazia finalelor concursurilor și festivalurilor republicane.

O altă întâlnire, devenită tradițională, are loc în aceste zile în sala Dalles. Este vorba de cea de a IV-a Expoziție republicană de artă plastică a artiștilor amatori. Aceasta e un rod al selecției efectuate într-o suită de peste 500 de expoziții în care 4 200 de creatori amatori au expus mai bine de 16 000 de lucrări de pictură, grafică, sculptură, artă decorativă aplicată. Expoziția de la Dalles reunește aproape 500 de opere a 300 dintre cei mai talentați îndrăgostiți de frumos. Este incununarea celei de a IV-a Bienale de artă plastică a amatorilor de la orașe și sate, una din manifestările intrate în tradiția vieții noastre culturale, îndreptată spre educarea estetică a maselor și care confirmă încă o dată impresionantul filon de talent al poporului nostru.

Oameni cu cele mai variate ocupații — timplari, medici, gospodine, țărani cooperatori, învățători, elevi — dar animați de aceeași pasiune pen-

tru frumos fixează în linii și culori, în piatră sau în metal, imagini ale vieții, ale preocupărilor de fiecare zi, aducând un vibrant elogiu celui care a făcut posibilă o asemenea înflorire a talentelor din popor — partidului nostru. Cartonașele care consemnează laconic numele și profesia creatorului, dau o semnificație și mai adâncă unor lucrări pentru care autorii și-au extras subiectul ca și esența artei lor din chiar propria meserie. Astfel, semnificative sînt, printre altele, mozaicul *Sticlarul*, realizat de Ion Purcaru muncitor la Fabrica de geamuri Tirnăveni, lucrarea în lemn a timplarului Erhardt Wachter din Brașov intitulată *Prelucrarea lemnului*, vasele olarului Ion Bodor din comuna Dănești-Ciuc. Este demonstrat aici un turburător schimb de valori între munca și arta lor. În tematica atât de apropiată lor, în atracția pe care creatorii amatori o simt pentru redarea unor lucruri îndrăgite și bine cunoscute de ei, rezidă o parte din explicația faptului că la actuala „finală” a Bienalei de artă plastică am găsit un plus de firesc, de sinceritate în lucrările expuse.

Natura triumfă în peisajele de un bogat cromatism ale învățătorilor Gh.

Necula din Dumbrăveni-Focșani și Petru Paciulea din Micești-Pitești. Frumusețea portului popular și bogăția pămîntului țării sînt redată în lucrările — fiecare cu un timbru personal — ale lui V. Ostaficiuc (Cerneți-Oltenia) și I. Grigorescu (Cîmpulung).

Noul, care a pătruns în toate sec-toarele vieții noastre, solicită intens atenția creatorului amator; este prezent în *Peisajul industrial* al lui

Marin Mustea (membru al cercului de artă plastică de la Casa de cultură din Gherla) ca și în pinza studentului craiovean Mihai Trifan *Cooperativa agricolă de producție*. Elemente ale noului pot fi întâlnite și pe măiestritele împletituri, cusături și scoarțe a căror tradiție s-a păstrat de-a lungul generațiilor în diferite colțuri de țară. Carpeta Anei Ilieș din comuna băcăoană Luizi-Călugăra reține atenție nu numai pentru discreția cu care sînt armonizate culorile ci și pentru motivul predominant al cusăturii: un tractor frumos stilizat.

Din generație în generație s-au transmis și au ajuns pînă la Parasciva Andrei din Ciolpani-București, Lucreția Mătăsaru din Parincea-Bacău, meșteșugul scoarțelor, măiestria cusăturilor relevată de perna Borballei Szocs din Mățișeni-Odorhei sau a „ceramiștilor” Ilie Mogopăț (Marginea-Rădăuți), Anton Ciobanu (Hemeiuș-Bacău), Nicolae Marin (Piscu-București).

Chiar dacă nu toate lucrările expuse sînt la nivelul celor premiate, chiar dacă pe alocuri se mai întîlnesc stîngăcii tehnice inerente unor debutanți — expoziția este, în ansamblul ei, o nouă confirmare a nesecatului izvor de talente pe care îl constituie mișcarea de amatori, generatoare de artă vie.

VLADIMIR PANĂ

DIACONESCU VIRGIL, elev Bacău : Țărani.

Am străbătut, în lumina toamnei de aur, niște străvechi pămînturi din nordul țării. Le știam încă din copilărie, triste și solitare. Se învîrteja vîntul peste ele, ăuia pustiul. Erau risipite pe dealurile Fălticeniilor înspre Suceava, pe unele din colinele Romei Botoșanilor, pe malurile Sucevei la marginea Frătăuților și Horodnicilor, pe culmile și pe versanții muntelui Rarău și în atîtea alte locuri. Pămînturi necercetate de plug, pămînturi lăsate vîntului și tăcerii.

Am revăzut pămînturile acestea și altele, la vremea culesului. Pe dealurile Fălticeniilor, lingă șoseaua asfaltată Suceava-Fălticeni, pe o sută de hectare de livezi terasate culegătorii adunau munți de mere. Pămînturile fremătau tinere și generoase în lumina toamnei de aur. Cine a întinerit dealurile acestea străvechi, cine le-a smuls pustiului și vîntului dîndu-le rod și faimă în întreaga regiune? La Fălticeni funcționează o stațiune experimentală pomicolă condusă de candidatul în științe Teodor Grozea, un pasionat al întineririi pămînturilor. Există, de asemenea, în preajma Fălticeniilor, o comună vestită pentru merele ei: Rădășeni. Poate că Rădășeni au constituit un imbold pentru pasionații din Fălticeni. Poate. Dar ceea ce e sigur este că cele o sută de hectare de pomi de pe dealurile Fălticeniilor au sporit faima pomicolă a locurilor și deci și a Rădășenilor.

Nu-mi aduc aminte să fi întîlnit demult, în copilărie, pe

Tineretea unor pămînturi străvechi

locurile acestea poezia podgoriilor, parfumurile vinurilor de viață lungă. Acum, însă, la crama cooperativei din Roma, poți gusta vin nobil, un vin care se apropie de Cotnari. Roma și Drăgășanii produc un sort nou de vin în gama vinurilor românești: vinul „Botoșani”. E cel dintîi sort de vin superior produs în regiunea proprie a regiunii Suceava. Să fie într-un ceas bun! Laudă școlii de viță de la Trușești, condusă de inginerul Bernaz, care a pus la îndemîna a-tor cooperative agricole de producție din regiune butași în care se adună dulceața soarelui și aromele pămînturilor întinerite!

Să coborîm și pe apa Sucevei acolo unde se desfășoară o largă acțiune de asanare a 16 mii de hectare, caracterizate prin umiditate excesivă. Iată diguri și șanțuri de scurgere, iată amendamente calcaroase. E o lucrare de proporții condusă de Stațiunea de cercetări agricole din Suceava. După studii și experiențe efectuate la Calafindești, unde producția la hectar a crescut, în urma acestor amendamente calcaroase, cu 200—500 kilograme s-a trecut la întinerirea unor suprafețe mai întinse. Gostatul Siret, de pildă, a obținut anul trecut un spor de producție la hectar de 700—800 de kilograme. Constituie o mîndrie pentru oamenii țîntului de nord faptul că aceste amendamente calcaroase sînt fabricate în regiunea lor, la Cîmpulung Moldovenesc.

Sus, în piscul albastru al Ra-

răului și în tăcerea fără margini a Lucinei, au luat ființă de cițiva ani două cantoane pastorale care fac experiențe privind sporierea producției de masă verde prin aplicarea de îngrășăminte chimice, prin lucrări de defrișare a arboretelor neproductive, prin înlăturarea mușuroaielor etc. Suprafețele sînt de ordinul sutelor de hectare. Rezultatele, surprinzătoare. Producția de masă verde a crescut de șapte ori. Firește, experiențele au coborît din piscuri la șes: au poposit la Pătrăuți, la Știubieni, la Sirbi, la Vlăsinești, la Roma. Asociați cu lucrări de irigație, au făcut ca lucernierele, bunăoară, să dea producții de 4—5 coase adică în jurul a 40 000—45 000 de kilograme la hectar. Cooperatorii agricoli din Pătrăuți obțin, în urma aplicării metodelor experimentate la cele două cantoane pastorale asociate cu metodele lor proprii, 2 300 litri lapte pe cap de vacă furajată. Ceea ce constituie fără îndoială un succes al cooperativei dar și al oamenilor care muncesc acolo sus în piscul albastru al Rarăului.

Așadar, am străbătut, în lumina toamnei de aur, niște străvechi pămînturi întinerite. Le-am privit culorile rodului și le-am ascultat foșnetul cald, bogat. Vîntul legăna ramurile încercate; soarele se culca în ciorchinii grei. Mîinile vrăjitorilor care le-au întinerit mîngiau rodul și în toate respira bucurie adîncă, nemăsurată.

DRAGOȘ VICOL

CRONICA EVENIMENTELOR INTERNATIONALE

In ultima săptămână, atenția opiniei publice a fost reținută de desfășurarea evenimentelor din Vietnam. În ciuda reclamei zgomotoase pe care o fac autoritățile americane în jurul campaniilor de sondare a păcii, ele au intensificat războiul de agresiune din Vietnamul de Sud. „Imperialiștii americani — așa cum se subliniază în Declarația Prezidiului C.C. al Frontului patriei din Vietnam — au intensificat folosirea aviației, a artileriei, a bombelor cu napalm, cu fosfor, a substanțelor chimice și a gazelor toxice, practicând în același timp politica pământului pirjolit, dând foc așezărilor, masacrând și terorizând populația sud-vietnameză”.

Președintele Johnson a adresat miercuri o scrisoare președintelui camerei Reprezentanților în care cere aprobarea unor fonduri suplimentare în valoare de 12,3 miliarde dolari în actualul exercițiu financiar pentru finanțarea războiului din Vietnam. Ca urmare a acestei politici în Vietnamul de Sud continuă să sosească noi trupe americane. Ministrul apărării, Robert Mc Namara, a anunțat că efectivele forțelor armate americane vor spori cu 113 000 de oameni. Cu toate acestea, patrioții sud-vietnamezi sint hotărâți să continue lupta eroică pentru apărarea intereselor lor naționale. În ciocnirile pe care le-au avut cu trupele guvernamentale și americane în diferite puncte din apropierea Saigonului, unitățile patriotice au obținut o serie de succese. Astfel ei au atacat și distrus o clădire din Da Nang, unde se afla una din cele mai importante baze militare americane din Vietnamul de Sud. O unitate regională a armatei de eliberare din sectorul Saigon-Gia Dinh a atacat școala de ofițeri de infanterie și școala de ofițeri de blindate ale armatei saigoneze de la Thu Duc. La 15 km. sud de Saigon, patrioții au atacat cu foc de mortiere postul de comandă al unui batalion de parașutiști ai forțelor guvernamentale. De asemenea, în urma luptei din apropierea localității Quang Ngai, aceasta a trecut sub controlul forțelor patriotice.

Politica de „escaladare” a S.U.A. în Vietnam este condamnată de opinia publică internațională, care se pronunță pentru încetarea oricărei acțiuni agresive. În comunicatul final al întâlnirii Organizațiilor naționale studențești din Europa se spune că: „războiul barbar din Vietnam este o problemă care ne afectează pe toți și care trebuie să servească în vederea mobilizării studenților la acțiune”. În cadrul dezbaterilor de politică externă din parlamentul italian, secretarul Partidului Socialist-Italian al Unității Proletare, Tullio Vecchiotti, a atras atenția asupra pericolului pe care-l reprezintă politica de „escaladare” a S.U.A. în Vietnam și implicațiile ei în Asia de sud-est, inclusiv în Laos și Cambodgia.

La 15 ianuarie s-au încheiat lucrările Conferinței de solidaritate a popoarelor din Asia, Africa și America Latină. În cele 13 zile cât a durat conferința, s-a examinat situația din diferitele zone ale lumii, unde popoarele luptă pentru libertate și s-au adoptat o serie de rezoluții care reflectă solidaritatea delegațiilor în discutarea celor mai arzătoare probleme și mai ales în privința Vietnamului. Astfel, Rezoluția cu privire la Vietnamul condamnă agresiunea S.U.A. împotriva poporului vietnamez și cere încetarea ei și retragerea imediată din Vietnamul de Sud a trupelor S.U.A. și ale aliaților lor, respectarea și aplicarea de către S.U.A. a acordului de la Geneva din 1954.

Au mai fost adoptate rezoluții cu privire la situația din Laos, din Africa de Sud, Congo (Leopoldville), Cambodgia (Venezuela), Guatemala și Peru. În toate se condamnă amestecul imperialist în treburile acestor țări și se cere sprijinirea luptei împotriva acestuia. În Rezoluția comisiei pentru problemele organizatorice, conferința a hotărât crearea organizației latino-americane de solidaritate (O.L.A.), care va urmări unirea, coordonarea și intensificarea luptei popoarelor din cele trei continente împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului, susținerea luptei revoluționare și sprijinirea țărilor recent eliberate.

Alt eveniment petrecut în cursul celor 7 zile îl constituie situația politică încordată din Nigeria, ca urmare a unei lovituri de stat. Știrile care vin din Nigeria sint contradictorii. Generalul maior Ironsi, comandantul suprem al forțelor militare nigeriene, a fost numit șef al guvernului federal. El a declarat că va rămâne în fruntea guvernului până la elaborarea unei noi constituții, care se va promulga o dată cu normalizarea situației din țară, normalizare care nu știm cind se va restabili...

Pe malul stîng al CONGOULUI

Acum cinci ani, la 17 ianuarie, o veste a zguduit lumea: Patrice Lumumba, primul conducător al primului guvern congolez independent, a fost asasinat. Evenimentul tragic s-a petrecut la 6 luni după ce țara nu se mai numea Congo belgian, ci pur și simplu Congo, cu capitala la Leopoldville.

Acordind independență politică Congoului, foștii stăpîni ai țării erau optimiști. Chiar în ziua proclamării independenței, în ziarul nord-american New York World Telegram and Sun apărea un articol, în care se spunea, printre altele, referitor la Congo: „Marea speranță a magnaților finanței este că independența va provoca un asemenea haos, încît se va putea instaura un colonialism economic de tip nou, albiu continuînd să dețină conducerea, însă prin intermediul unui om de paie negru, ale cărui pretenții materiale pot fi ușor satisfăcute cu vin, femei și automobile luxoase, plus un cont la o bancă elvețiană”.

Iată însă că speranțele magnaților finanței nu se adevăreau. Lumumba nu voia să fie omul de paie al colonialiștilor, el i-a înfierat de la început pe cei ce au jefuit cu nerușinare bogățiile Congoului și a declarat că guvernul congolez va apăra interesele naționale ale țării.

În birourile societăților străine, unde cuvintele „interese naționale” sună neplăcut, se dădea alarma. Bogățiile Congoului sint imense iar perspectiva de a le pierde l-a unit pe cei ce de obicei se certau pentru a-și smulge unul altuia prada cea mai grasă. Subsolul conține aici cantități imense de uraniu, cobalt, cupru, diamante, aur, zinc, mangan, cadmiu, columbiu, tantal. Cu mină de lucru de cele mai multe ori recrutată cu forța, deci care nu costă mai nimic, minele din Congo dau 75 la sută din producția mondială de diamante pentru industrie, 70 la sută din totalul producției mondiale de cobalt, 90 la sută din cea de radium. De-a lungul junglei, în nord, se întind cît vezi cu ochii plantații de palmieri; regiunea muntoasă din est este vestită pentru plantațiile de cafea și ceai. Ca și muncitorii din mine, cei de pe aceste plantații lucrează în condiții de sclavie camuflată. Ei se recrutează dintre țărani ale căror pămînturi au fost jefuite, care între o viață mizeră și moartea prin foame au ales prima variantă.

Ghifluite de miliardele jefuite în această țară, trusturile belgiene, americane și engleze și în ultimul timp și cele vest-germane n-ar voi să renunțe la Congo și dintr-un punct de vedere strategic. Țara aceasta este așezată în inima Africii și de aici se pot întreprinde presiuni, provocări împotriva mișcării de eliberare de pe continentul negru.

Congo este cheia continentului african și pentru a putea avea în buzunar această cheie, puterile colonialiste nu s-au dat în lături de la nimic. Țara a fost invadată de mercenari străini — responsabili cu asasinatele și represiviunile — de agenți cu buzunarele dol-dora de bani pentru a-i cumpăra pe cei coruptibili. Se știe astăzi că pentru 40 000 de lire sterline, Mobutu și Kasavubu l-au vîndut pe Lumumba lui Chombe.

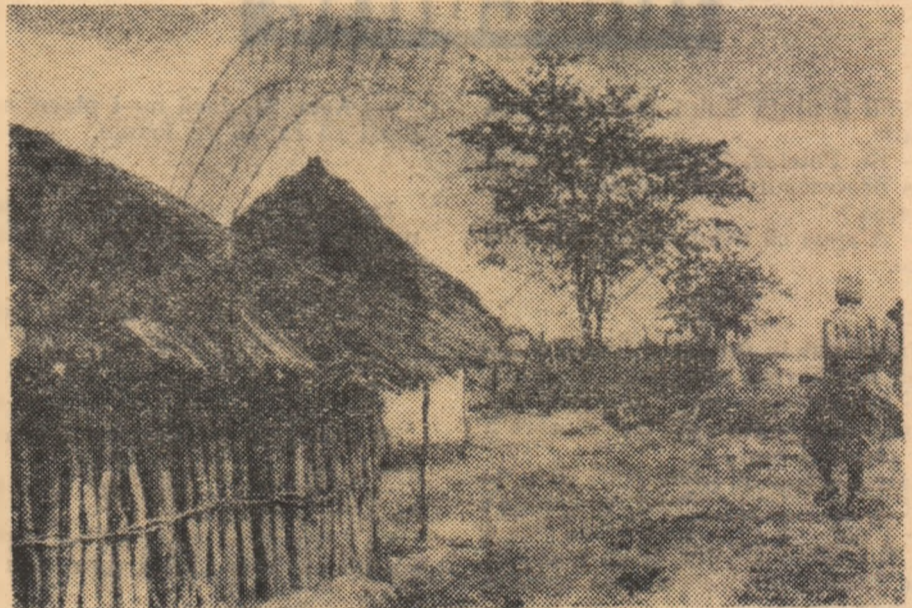
Oștile de mercenari, în care acționează scursorile fasciste din lumea întreagă, au invadat Congo, în care domnește astăzi, alături de haosul economic, mizeria maselor, teroarea cea mai cum-

plită, corupția cercurilor conducătoare. Asasinîndu-l pe Lumumba, imperialiștii au gătit independența Congoului.

Asasini sint cunoscuți, dar ei nu au fost pedepsiți. Ba mai mult. Numele lor revine des, în legătură cu schimbările de guvern, dirijate din umbră de societățile străine. Nu demult, Mobutu, șeful armatei congoleze, cel care a ocupat cu trupele sale capitala Congoului, făcînd posibilă izolarea lui Lumumba, s-a proclamat singur președinte al țării pe următorii cinci ani.

Căci în Congo, cum spune un dicton al tribului bantu, „total este posibil”, atîta timp cît în țară stăpînesc trusturile străine. Poporul congolez este hotărît însă să-și redobîndească țara. De la începutul anului 1964, o vastă insurecție armată a forțelor patriotice a zguduit regimul militar-politist din Congo. Mișcarea insurecțională n-a putut fi stăvilită cu toată intervenția militară a imperialiștilor, cu toate represiviunile bestiale ce au urmat. Ea crește și se dezvoltă, cuprinzînd noi și noi pături ale poporului congolez.

E. MARTIN

Rhodesia de sud. Colibe ale băștinașilor în apropierea podului Birchenough.

Radio - Televiziune

Din programul pe săptămîna
23 - 29 I. 1966

RADIO

BULETINE DE ȘTIRI ȘI RADIO-JURNALE: duminică: Programul I: orele: 7, 20, 22, 23, 52. Programul II: orele: 7, 30, 10, 30, 14, 19, 21, 23, 0, 52. Programul III: orele: 16, 21, 30. În celelalte zile: Programul I: orele: 5, 6, 7, 10, 12, 14, 16, 20, 22, 23, 52. Programul II: orele: 7, 30, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23, 0, 52. Programul III: orele: 18, 21, 30.

DUMINICĂ: Programul I: 8,13 Muzică ușoară. 11,05 Melodia populară și interpretat preferat. 12,00 De toate pentru toți. 15,00 Muzică ușoară. 16,45 Noulăți pentru iubitorii de folclor. 19,00 Cîntecul săptămînii — Hora Unirii. 19,10 Concert folcloric. 20,15 Teatrul la microfon: În zilele Unirii. Programul II: 6,35 Emisiune de folclor. 8,30 Concert de muzică populară. 10,35 Pe un picior de plai. 14,30 Cine știe câștigă. 16,30 Știință, tehnică, fantezie. 18,20 Cîntece ale poporului.

LUNI: Programul I: 6,22 Jocuri vesel pe la noi. 7,30 Cîntece și jocuri populare. 8,30 La microfon, melodia preferată. 9,30 Sfatul medicului. 11,45 Cîntăreții plaiurilor noastre. 12,10 Opere inspirate din istoria Moldovei și a Munteniei. 13,35 Muzică populară. 17,15 Hai să dăm mină cu mină. 18,50 Cîntece pentru Unire. Programul II: 8,15 Jocuri populare. 9,45 Muzică ușoară. 18,20 Limba noastră. 20,20 Teatrul la microfon — momente din cronică Unirii.

MARTI: Programul I: 7,15 Melodiile dimineții. 8,08 Cîntec și joc. 9,30 Sfatul medicului. 16,20 De toate pentru toți. 17,20 Cîntece și jocuri. 20,30 O cunoscută interpretă Maria Lătarețu. Programul II: 9,05 Tineri inter-

preți de muzică populară. 13,30 Răspunsuri ascultătorilor.

MIERCURI: Programul I: 7,30 Drag mi-e cîntecul și jocul. 10,05 Din cîntecele și dansurile popoarelor. 14,20 Jocuri interpretate la diferite instrumente. 18,30 Tribuna radio. 19,20 Sport. Programul II: 11,30 Din cele mai cunoscute melodii populare. 12,45 Mara Ianoli cîntă muzică ușoară. 15,30 Știința în slujba păcii. 17,45 Buchet de melodii populare. 18,10 Jurnale celebre — Spre Sud de Emil Racoviță.

JOI: Programul I: 6,22 Jocuri populare. 7,45 Glume muzicale. 8,30 La microfon melodia preferată. 9,30 Sfatul medicului. 12,10 Vechi melodii populare. 16,20 Cîntecul de viață nouă. 18,03 În jurul globului. Programul II: 9,55 De-aș ști firul dorului. 14,30 Itinerar folcloric muzical. 19,03 Melodii populare.

VINERI: Programul I: 6,22 Jocuri musculene. 7,30 Mîndre-s cîntecele noastre. 9,30 Sfatul medicului. 10,05 Muzică populară din Oltenia. 17,30 În slujba patriei. 18,03 În jurul globului. 18,13 Melodii populare. 19,00 Cîntare României socialiste — montaj de versuri. Programul II: 9,23 Cîntă d-alea d-ale noastre. 12,30 Folclorul muzical al popoarelor. 17,20 Jocuri populare. 17,45 Muzică ușoară.

SÎMBĂTĂ: Programul I: 9,30 Sfatul medicului. 10,30 Roza vînturilor. 11,30 Am o mindră ca o floare. 13,15 Ansambluri artistice de la sate. 14,08 Concert folcloric. 18,30 Știință, tehnică, fantezie. 21,12 La cererea ascultătorilor. Programul II: 8,30 Pe Argeș în jos — cîntece și jocuri. 10,00 Cîntăm patria socialistă. 12,30 Ciobănaș de la miiori. 15,30 Itinerar muzical folcloric. 17,30 Melodii populare în-

drăgite de ascultători. 20,30 Rapsodii ai cîntecului nostru popular.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ

11,00 Emisiune pentru sate. Reportaj filmat: Azi în satul lui moș Ion Roată. 14,30 Transmisiune de la Deventer (Olanda). Aspecte de la campionatul european de patinaj viteză. 19,15 Aventurile lui Robin Hood. 20,00 Seară de teatru: Povestea Unirii — piesă în 4 acte de Tudor Șoimaru.

LUNI

19,15 „O dată memorabilă în istoria poporului nostru — Unirea Principatelor Române”. 20,00 Spectacol literar-artistic cu prilejul aniversării Unirii Principatelor. 21,50 Film: Neamul Soimăreștilor, seria I.

MIERCURI

20,00 Seară de teatru: N-a fost în zadar — de Al. Mirodan.

JOI

20,00 Din viața animalelor. 20,30 Pentru uoi, femeile. 21,00 Debuturi. 22,15 Gong: „Patima roșie” la Teatrul Național „I. L. Caragiale”. „Un tramvai numit dorință” la Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra”.

VINERI

21,15 Teleglob. Emisiune de călătorii geografice — Mexic. 21,35 Film: Îmi place să cînt.

SÎMBĂTĂ

20,00 Tele-enciclopedie. 21,00 Mic concert de muzică ușoară. 21,50 Film: Sfîntul. 22,40 O poveste cu muzică.

De la lume

adunate

GROZAVUL

Plecuse-un oarecine dintr-un sat,
Spre ziua, cu un sac la măcinat.
Nevasta, după zisa dumnealui,
Cu-o sfoară strins-a gura sacului.

Ajuns la moară, strinse lumea roată:
— Măi, ce-i muierea! Tot netoată!
Cînd am plecat din bătătură,
Legat-a sacul ist la gură,
Dar nefiind un lucru-ntemeiat,
De patru ori, pe drum, s-a dezlegat!

— Ia stai: a doua, a treia și a patra oară
Cum de-a putut să-l lege iară,
De vreme ce doar tu erai în car?
(L-a întrebat, din grup, un gospodar).

Rămase grozăvitul ca trăsniț:
— Așa-i, e drept. Văzuși? M-am
uluit!

Rîdeau țărani strînși lingă proțap:
— Mai rar așa grozav... bătut în cap!

NICOLAE LEMNARU

CA PE ORICARE...

Schiță

Vestea s-a răspîndit în comună ca fulgerul:
— A venit președintele sfatului popular rațional!

Că venise era limpede.
Toți se întrebau însă pentru ce. Circulau diverse păreri:

— Mi se pare că s-a dus la cooperativa agricolă.

— Cică s-ar fi oprit la S.M.T.

— Vizitează dispensarul... etc. etc.

Adevărul era altul. Președintele sfatului popular rațional fusese sesizat că una dintre vinzătoarele magazinului universal din comună se poartă necivilizat

cu clienții. Cînd spul necivilizat, te gîndești la multe și președintele a ținut să le cunoască personal pe toate. Ca să vedeți pe ce mărunțuri își poate cheltui timpul uneori un președinte de raion!

Poate că o fi venit el în comună și cu alte treburi, altfel nu-și lăsa mașina la sfat și nu se ducea, așa ca oricare, să tirguiască ceva la magazinul sâtesc. După ce a cîntărit pe îndelete comportarea vinzătoarei în cauză, președintele l-a chemat pe gestionarul magazinului și i-a atras atenția să-și educe personalul. A făcut-o cu un ton blajin, mai mult îndurerat decît supărat:
— Se poartă necorespunzător cu oamenii și asta nu-i bine, tovarășe gestionar. Nu mai departe, chiar și mie mi-a răspuns obraznic, necivilizat.

Gestionarul însă nu-i om să se piardă cu una, cu două. A găsit pe loc scuza:

— Nu v-a cunoscut, tovarășe președinte, v-a tratat ca pe oricare, mai ales că sinteți cu șuba asta ciobănească.

— Asta și vreau: să mă trateze ca pe oricare, însă civilizat. Și nu mă mir că nici dumneata nu mă cunoști.

— Se poate, tovarășe președinte?!

— Altminteri, n-ai fi venit cu asemenea scuza. E o marfă învechită. Nevandabilă...

AUREL LEON

Fără cuvinte

Desen de M. CRIȚA

Anecdote

Tatăl îl ajută fiului său să-și facă lecțiile.

— Ei, Petrică, îl întreabă el, ce a spus profesorul cînd i-ai arătat traducerea?

— A spus că mă protestesc pe zi ce trece.

Un ziarist ia un interviu unui căpitan de marină care iese la pensie.

— Spuneți-mi, dintre numeroasele primejdii prin care ați trecut, care a fost cea mai mare?

Bătrînul lup de mare cade pe gînduri și, în cele din urmă, răspunde:
— Cred că cea mai groznică a fost ziua cînd am intrat cu noroi în casă, tocmai cînd soția mea spălase podeaua.

Doi gangsteri din Texas își fac mărturisiri:

— Bunicul meu, spune primul, a știut cu trei luni înainte ziua cînd va muri.

— Extraordinar! Ce intuiție!

— Ei, nu-i cine știe ce. I-a comunicat-o judecătorul.

Un afacerist se întoarce în țară.

La frontieră, un vameș îl întreabă:
— Ce aveți în această valiză?

— Nimic, numai hrană pentru ciinele meu.

Vameșul deschide valiza și constată că este plină de ceasuri.

— Asta îi dai dumneata să mă-nince ciinelui?

— Asta. Și, dacă nu-i place, n-are decît să rabde de foame.

După ce s-a prezentat la examenul pentru permis de conducere auto, candidatul este întrebat de un prieten:

— Ei, ce a spus examinatorul?

— Nu știu. Deocamdată mai este în comă.

O persoană foarte naivă l-a întrebat o dată pe Victor Hugo:

— Spuneți-mi, vă rog, este greu de scris versuri bune?

— Cum să vă spun — i-a răspuns scriitorul. Este foarte ușor, sau absolut imposibil.

Herbert Wells, fiind întrebat ce este telegraful, a dat următoarea explicație:

— Închipuiți-vă o pisică uriașă. Coadă ei se află la Liverpool, iar capul — la Londra. Dacă cineva din Liverpool calcă pisica pe coadă, mirolăitul ei se aude la Londra. Exact așa funcționează și telegraful.

— Și ce este telegraful fără fir?

— întrebă cineva.

— La fel, numai că fără pisică — răspunse prompt scriitorul.

— La mine acasă nimeni nu stă inactiv: soția mea învață să cînte la vioară, fiica mea — la pian, iar fiul — la chitară.

— Și dumneavoastră?

— Eu? O, eu sufăr în tăcere...

SCHIMBARE

Il știți pe vîru-meu Arvinte
Ce-a fost, mai an, brigadier?
Ei bine, mi stăruie în minte
Cu vechiul său costum gri-fer.

Fiind frecat într-o ședință
Că-n loc de „da”, zice tot „ba”
Și că nu-și dă nici o silință,
El a promis: — Mă voi schimba!

Și omul nostru s-a schimbat
De-a doua zi, după cît știu:
A fost văzut de-ntregul sat
Într-un costum... cărămiziu!

TITI GHEORGHIU

UN NOU SETILĂ

Întotdeauna am fost din cale afară de mielos. Așa mi-e firea. Mi se rupe inima cînd văd pe cineva că suferă.

În ultima vreme, de pildă, m-a impresionat cazul tovară-

șului Stan M. Ion, gestionar la prăvăli-oara sătească din satul Panțoiu, comuna Patru Frați, raionul Urziceni.

Suferința bunului meu consătean Stan M. Ion constă în aceea că îl chinuiește zilnic, atît în timpul programului cit și în timpul liber, o sete pe care nu și-o poate astîmpăra decît cu cel puțin 1 litru de țuică. Și asta n-ar fi nimic. Nenorocirea este că, în loc să-și potolească setea, îl cuprinde o stare inexplicabilă de amețală și de greață, și începe să simtă mișcarea de rotație a Pămîntului în jurul axei sale. Plecînd de la magazin, dă cu bicicleta peste borne, cade prin șanțuri, se julește și se învinețește, înfățișîndu-se a doua zi în fața cum-

părătorilor într-un hal fără hal.

Milos cum sint și pentru a-i veni în ajutor, propun următoarele:

1. Să li se interzică accesul în magazin persoanelor slabe de inimă, care, văzîndu-l, s-ar putea speria.

2. Să se astupe șanțurile șoselei din satul Panțoiu, să se scoată bornele și podiștile, pentru a-l feri pe Stan M. Ion de julturi și vinătăi.

3. Să se oprească mișcarea de rotație a Pămîntului în jurul axei sale, care îi provoacă atîta rău.

4. Avînd în vedere amețelile și grețurile lui Stan M. Ion, să i se aprobe un program de lucru fără ore fixe (pe care, de altfel, l-a și pus în aplicare).

T. ȘTEFANESCU
corespondent

Noaptea, multe căruțe
circulă pe șosele fără fe-
linar.

— Mersei fără fei-
nar și era să-mi tină
luminarea!

Desen de NIC. NICOLAESCU